

har amtsborgmestre – jo, det har de – men det er den slags folk, der siger det her.

Jeg antager, at de ikke er demagoger. Jeg antager, at en af forskellene på dem og hr. Samuelsen er, at de er det stykke tættere på virkeligheden, der gør, at de er nødt til at være optaget af virkelighedens distraherende kendsgerninger.

Så skal jeg sige til hr. Jan Petersen, at jeg opfattede vedtagelsen anderledes. Jeg vil godt citere, hvad Folketinget faktisk vedtog den 6. februar:

»Under henvisning til statsministerens nytårstale opfordrer Folketinget regeringen til senest den 1. maj 1998« – det blev så skudt – »at fremlægge konkrete forslag til, hvordan børnefamiliernes vilkår kan forbedres.«

Konkrete forslag. Jeg opfatter det ikke som konkrete forslag, når det skal overvejes, når det skal vurderes, når det skal drøftes, osv. Det synes jeg er velegnet til studiekredse. Konkrete forslag opfatter jeg sådan, at der fremlægges direkte forslag, der siger: Sådan har regeringen tænkt sig at gøre det. Og det er den prøve, regeringen ikke bestod.

Inge Refshauge (DF):

Regeringens børnefamiliepolitik, som her lægges frem, indeholder jo rigtig mange gode visioner, men som det ganske rigtigt siges i indledningen, bestemmes resultatet af flere forhold. Arbejdsmarkedet har en meget stor rolle i dette oplæg, nemlig i form af fleksibilitet i arbejdstiderne for forældrene. Derudover skal kommunerne tage en stor del af slæbet med at indrette åbningstiderne i børneinstitutionerne meget mere fleksibelt, end det er tilfældet i dag. Og det kan blive noget af en opgave, for slet ikke at tale om omkostningerne for kommunen.

Som det ser ud i oplægget, bliver det igen erhvervslivet og kommunerne, der må holde for. Regeringen løber fra de løfter, de gav i valgkampen og i statsministerens nytårstale. Ikke et eneste forslag er konkret udmøntet. Forslaget omkring ferielovens ændring er nok det mest positive.

Dansk Folkeparti ønsker, at forældre og børn får så meget tid sammen som muligt, så der skabes tryghed i opvæksten. Det gøres bl.a. ved at lette lidt på økonomien. Det uudnyttede skattefradrag for børnene skal kunne benyttes af forældrene, så familien får et samlet skattefradrag.

Nu skal man til at drøfte tingene med amter, kommuner og arbejdsmarkedets parter, men det får børnefamilierne jo ikke noget konkret ud af lige med det samme. Kunne regeringen ikke have gjort det allerede ved nytårstid, før aftalerne med kommunerne og amterne var i hus? Det hele kan blive noget med meget lange udsigter til forbedringer for børnefamilierne.

I Dansk Folkeparti mener vi faktisk, at børnefamilierne er blevet holdt lidt for nar af regeringen. Igen kommer det gamle ord om, at love er ærligt, holde besværligt, til sin ret.

Meloditeksten, som regeringen er kommet med, indeholder da mange gode takter, men man har jo ikke forhandlet om, hvem der skal betale musikken.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Ja, så står vi med den i dag, så kom den endelig, den længe ventede børnepakke eller regeringens børnepolitiske redegørelse. Børnefamiliernes forhold var et væsentligt emne i valgkampen op til folketingsvalget i marts måned i år. Ikke alene har vi her i Folketinget ventet, men også befolkningen har med god grund ventet på at se, hvad der så var i pakken.

Ikke mindst statsministeren lovede befolkningen forbedrede forhold for børnefamilierne, forbedrede forhold for de svagest stillede børn og unge, og så en ekstra indsats for at forebygge problemerne med andengenerationsindvandrere. Så man kan jo roligt sige, at der var skabt nogle forhåbninger, som alle havde en klar forventning om at få indfriet med klare lovforslag og ikke mindst penge på bordet.

Med fremsættelsen af redegørelsen begynder problemerne, for jeg vil da tro, at ordførerne i dag har haft den samme oplevelse som jeg, da de nærlæste redegørelsen. Det var svært at se, selv med rigtig god vilje, at redegørelsen er en indfrielse af de løfter, regeringen har givet befolkningen. Og fra CD's side står vi uforstående over for, at regeringen har følt sig nødsaget til at komme med et så tyndt oplæg, og så her lige inden sommerferien. Det havde fortjent at blive gennemarbejdet over sommeren for så at kunne blive fremlagt i den nye samling med et indhold, som indfriede de forhåbninger, regeringen selv har skabt.

Nu er så aftalen med kommunerne kommet i hus, og jeg synes, det er blevet helt åbenlyst, at regeringen har gjort regning uden vært. Aftalen indeholder en vækst på 1 pct. i stedet for de